

den anden Side kan jeg af finantsielle Hensyn, saavidt jeg formaar at se i Diebliffet, ikke tilraade at gaa væsentlig ud over en Nedgang af 2 Millioner.

Jeg forlader nu den finantsielle Side af Forlaget og gaar over til Spørgsmaalet om Beskyttelse. Hvis allerede et Toldlovsforlags finantsielle Side giver Anledning til vidtløftig Diskussion, gjælder dette i endnu høiere Grad om Beskyttelsen. Det gjælder her ikke blot om en endeløs Afveien af Detailler for og imod, men tillige om at bringe paa det Rene selve det Princip, hvorfra man vil gaa ud. Som Alle bekendt, er jo Spørgsmaalet om Frihandel eller Beskyttelse saa langt fra at være udkæmpet, at det tværtimod saa godt som hele Verden over maa siges endnu at være staaende. Jeg har ganske vist den Opfattelse, at den stærke protektionistiske Strømning, der for nogle Aar siden gik hen over Landene, nu har tabt ikke lidet i Intensitet; men paa den anden Side maa det erkjendes, at i det Hele og Store er Stillingen i de fleste Lande en saadan, at man maa anse den endnu som en Reaktion imod den udprægede Frihandelsstilbøielighed, som var gjældende en Snes Aar tilbage. Det skulde være mærkeligt, om ikke denne Strømning havde sat Mærker ogsaa i Opfattelsen herhjemme, og den Forhandling, som har fundet Sted i Landssthinget, bærer tilstrækkeligt Vidnesbyrd derom. Jeg skal ikke her komme ind paa Detailler; det vilde føre altfor vidt. Vrede Medlemmer, der have gennemløbet Landssthingsudvalgets Betænkning fra ifjor, ville have bemærket, at den er ledsaget af et Antal af over halvhundredte Bilag, som væsentlig bestaa af Andragender fra næsten enhver Art af Industridrivende, hvilke Alle anmode om at faa høiere Beskyttelse. Man maa i høi Grad beundre denne Enighed mellem de Industridrivende, hvis der ikke snarere var Grund til bedrøvelige Betragtninger over det Standpunkt, hvorpaa den danske Industri saaledes synes at befinde sig. En hvilken-somhelst Art af Industri, Skomagere og Skredere, Chokoladefabrikanter og Bogbindere, Guldsmede og Kobbersmede, Handskemagere og Apothekere, Glas, Fajance, Papir og Cement — Allesammen forlange de Beskyttelse og stadig mere Beskyttelse. De fremhæve, at Statens Vel kræver, at man sætter dem istand til at konkurrere med Udlandet, og de ere Alle høist veltalende for at fremhæve den Nødvendighed, som er tilstede i saa Henseende. Jeg kan ikke Andet end, som det er bemærket andetsteds, erkjende, at den saakaldte „Fællesrepræsentation for dansk Industri og Haandværk“ maa have havt en me-

get vanskelig Opgave med at bringe alle disse forskellige Ønster i Harmoni. F. Ex. de Fabrikere, der levere Træmasse til Papirfabrikationen, forlange Beskyttelse; Papirfabrikerne forlange ogsaa Beskyttelse, men bede samtidigt, om de behageligt maa faae deres Træmasse toldfrit. Glasfabrikerne forlange Beskyttelse, Bomuldsvæverne forlange Beskyttelse, Oliemøllerne forlange Beskyttelse; Apothekerne forlange ogsaa Beskyttelse, men de forlange samtidigt at være fri for at betale Told af deres Apothekerskaffer, og de fremhæve, at hvis de ikke faae Papir, Bomuldstøi, Lærred og Olie toldfrit, saa ere de ganske ude af Stand til at lave Plastre. I det Hele taget er det et Virvar af modstaaende og modstridende Interesser; Alle ere i Grunden kun enige om, at de hver for sit Bedkommende ere særlig værdige til at begunstiges af Staten med et Monopol. Jeg skal nu først fremhæve, at der blandt disse mange Anker er nogle, som ere ubetinget berettigede. Det maa erindres, at medens de fleste af vore Industriegrene ere beskyttede, er der andre, om hvilke just det Modsatte gjælder, idet de ikke blot ikke ere beskyttede, men oveni købet ere beskattede. Dette gjælder først og fremmest om al Exportindustri. I det Diebliff en Industri viser Livskraft derved, at den formaar at optage Konkurrencen med Udlandet, ophører vor økonomiske Lovgivning at beskytte den og gaar samtidig over til at beskatte den. Slige Industrier maa svare Stat af deres Kul, af deres Maskiner og Kaaostoffer, tilbeds endog af de Sække, som de bruge til at forsende deres Varer i. Det er klart, at dette er en i høi Grad uretfærdig og urimelig Ordning. Hvad man end mener om Beskyttelseshystemet, saa er det ialtfald klart, at Formaalet, Endemaålet, Idealet for en industriel Virksomhed maa være at kunne optage Konkurrencen med Udlandet og helt at kunne staa paa sine egne Ben. Det er da i høieste Grad uforsvarligt, at Staten gaar hen og lægger Afgift paa saadanne industrielle Virksomheder, som ere istand til at kunne bære sig selv. Noget Dignende gjælder, og det i endnu høiere Grad, de Industrier — der er enkelte saadanne — hvor det endog er Tilfældet, at Kaaostofferne ere beskattede, medens det færdige Fabrikat gaar toldfrit ind. Dette gjælder f. Ex. Gjødningsfabrikkerne, idet Chilisalpeter, der er et Kaastof, samt de Sække, som Gjødningen forsendes i, svare Told, medens derimod den udenlandske færdige Gjødning i sine Sække gaar toldfrit ind. I Andragenderne ophyses det, at noget Dignende ogsaa gjælder forskellige kemiske